

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Sagførervæsenet.

Der blev afgivet 42 Stemmesedler, hvoraf 1 var blank.

Valgte bleve: Breinholt, Griffen, Hauerslev, Høst, Krieger, Martensen, S. Pedersen og Steffensen hver med 41 Stemmer samt Sehested med 39 Stemmer. (2 Stemmer falbt paa Schlegel).

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuel: Første Behandling af Forslag til Lov om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2227 ff.)

Formanden: Sagen har kun kunnet opføres „eventuelt“, fordi Lovforslaget ikke har ligget fremme i mere end 24 Timer, medens Forretningsordenen jo kræver 2 Gange 24 Timer. Da det imidlertid er bekendt fra forrige Samling og ikke just frembyder særlige Vanskeligheder, har jeg ikke haft nogen Betænelighed ved at foreslaa, at 1ste Behandling tages allerede i Dag, hvilket jo ogsaa vil være det Bekvemmeste for de Herrer. Naar Ingen udtaler sig imod, at vi tage Sagen for, gaa vi til dens Behandling, (Ophold). Vi kunne saaledes foretage Sagen.

C. N. Hansen: Jeg har gjort mig al den Flid, jeg kunde, for i kort Tid at sætte mig ind i dette Forslag, men det er ikke saa let at gaa til Bunds i, og jeg vil derfor indskrænke mig til de Punkter, som særlig have været mig paafaldende. Jeg kan godt forstaa, at den høitagtede Justitsminister kan føle sig i Stand til at tiltræde et saadant Forslag, da Forslagsstillerne have været agtede Panthavernes Interesse, og dette er jo Hovedpunktet. Derimod er der andre Detailbestemmelser, som jeg ikke saa godt kan forstaa mig med. Først maa jeg sige, at der efter min Formening ingen Trang er til en saadan Lov, da vi have den almindelige Brandforsikring, der er vel bestyret og under en stærk Kontrol, og jeg er bange for, de nye Foreninger blive for smaa, og at de saaledes kunne blive dyrere end den almindelige Brandforsikring. Jeg skal indrømme, at det kan nok hjælpe, at der, som

det er foreslaaet, er et Reservecapital, men det Reservecapital til en Forening paa 10 Millioner bliver efter Forslaget kun 20,000 Kr., og da kan meget godt een stor Ildbrand fortære hele Reservecapitalen uden Marskontingentet, selv om man iagttager en saa omhyggelig Bestemmelse som den, der staar i Slutningen af § 1, at ingen enkelt Forsikring maa overstige $\frac{1}{3}$ pCt. af hele Forsikringssummen, thi det kan dog blive 30,000 Kr. for en saadan Forening paa 10 Millioner; det kan blive en Sum, der overstiger baade Reservecapitalen og Kontingentet. Man kan vanskelig faae noget klart Blik over det Hele, saa længe man ikke kender Statutterne og saa længe der ikke er fastslaaet noget Minimum; det vil jo bero paa den høitagtede Justitsminister, hvor stort Minimumet skal være. — Saa er der andre Punkter som f. Ex. Regnskabet. Jeg forstaaer ikke, hvorfor Formanden skal have 3 Maanedere for at aflægge et saa lille ubetydeligt Regnskab, som det maa være ved en saadan mindre Forening. Jeg synes, at een Maaned maa være tilstrækkelig. Dernæst er der jo indrømmet Revisoratet 7 Uger, og naar saa Forhandlingerne have fundet Sted mellem Formanden og Revisoratet, skulle Regnskabet og Resultatet af Forhandlingerne publiceres; det er mig umuligt at indse, hvad Nytte det er til, naar det ikke er et decideret Regnskab; der staar ikke, hvem der skal decidere. Det forekommer mig rettest, at det var et Repræsentantskab, der deciderede og forelagde Sagen for en Generalforsamling, hvis Forhandlinger og Resultater altid bør publiceres; derimod kan jeg ikke indse, hvad der kan opnåas ved at publicere en Korrespondance imellem Revisoratet og Formanden. Jeg tror rigtignok, at det vilde snarest forvirre og, dersom Revisorerne nu ere uenige, hvad saa? Hvem skal saa afgjøre Sagen? Det staar der ikke Noget om. Jeg tror, at det var meget bedre, om man lod Formanden for en saadan Forening stille en Kaution, som gik ud paa, at de Beløb, som opkræves i Foreningens Interesse til dens Formaal, ogsaa anvendtes i det Viemed, hvori det opkrævedes. I det Dieblit han havde stillet en saadan Kaution, behøvede Justitsministeren ikke at blande sig saa meget ind i de Regnskabsdetailler, som det maaste nu kan være nødvendigt. Og saa stod det altsaa klart, at naar Foreningen fik det ordnet ved dens egne Funktionærer, kunde de bedre sige, at de havde et virkeligt Selbstyre, end naar Ministeriet skal bestyre deres Regnskabsvæsen eller blande sig meget stærkt deri. — Jeg kan indse, at jo mere man fordyber sig i Betragtningen af alle Detailler, desto mere